

Punsko parapijos lietuviai šekmadienio pamaldas pradeda procesija aplink šventovę su vėliavomis

Lietuviškos parapijos Suvalkų trikampyje

Tai Punsko, Smalėnų ir Seinų. Kova dėl lietuvių kalba pamaldų vyksta tiktai Seinuose.

Šeiminės sukaktys

Šalia istorinių, tautinių, religinių sukakčių, yra daugybė asmeninių ir šeiminių. Pastarosios yra giliai išsišaknijusios ir turi senas tradicijas. Yra minimi gimtadieniai, vardadieniai, vedybų, amžiaus, darbo ir kitos sukaktys. Ir jei kuri šeima nutaria minėti, pavyzdžiui, vedybinę sukaktį, visų jos bičiulių bei pažįstamų akys nukrypsta į ją. Jei tą dieną išpuola koks nors visuomeninis renginys parapijos ar kurios kitos institucijos salėje, jis gerokai nukenčia, nes netenka dalies žiūrovų — jie be jokio svyravimo eina į šeimines sukakties minėjimą. Ir tai ne dėlto, kad šeimines sukaktis būtų svarbesnė, bet dėlto, kad su ta šeima sieja asmeniniai ryšiai. Neatsilankymas jos šventėje būtų interpretuojamas kaip nedraugiškumo pareiškimas, boikotas ar protestas. Juk nemalonu bus susitikti su ta šeima, reikės aiškintis ir ko gero nutraukti draugiškumo santykius. Nedalyvavimas visuomeniniame renginyje bus mažai kieno pastebėtas. Tokioje psichologinėje būklėje nukenčia visuomeninė veikla, kultūrinių vakarų rengėjai susilaukia nuostolių. Dėlto šeiminių sukakčių iškilmių rengėjai turėtų apsidauryti ir parinkti tokias datas, kurios nesikerta su visuomeniniais bei kultūriniais renginiais.

TAI SAKANT, nesiekiamo nuvertinti šeimines sukaktis, o tik norima priminti derinimo reikalą. Juk metų laikotarpyje yra 365 dienos — galima nesunkiai pasirinkti ir nesikirsti su kultūriniais bei visuomeniniais renginiais. Pastarieji yra paprastai iš anksto skelbiami spaudoje, radijuje, parapijų biuleteniuose, o šeiminiai renginiai nėra viešai skelbiami. Dėlto jie dažnai užklumpa kultūrinių vakarų rengėjus, juoba, kad ir šeiminių sukakčių iškilmių rengėjai pasirenka patogiausias datas. Derinti tuos dvejopą pobūdžio renginius verčia ir tai, kad daugeliu atveju šeimines iškilmes

tampa visuomeninėmis ta prasme, jog sutraukia gausų būrį tautiečių. Kaikurios jų rengiamos net salėse, nes privatūs namai negali sutalpinti gausių svečių. Tai matydami, kaikurie visuomenės veikėjai pasisako iš viso prieš tokių šeiminių iškilmių rengimą kaip žalingą mūsų visuomenės reiškinį. Pasak jų, tai esančios paprastos išgertuvės, baliukai, kurie nieko gero neduoda, o tik pridaro nuostolių rengėjams ir bereikalingų rūpesčių. Taip buvo galima sakyti apie privačias iškilmes prieš 25 metus, kai naujieji ateiviai rengdavo "sukaktis" — vienerių metų įsikūrimo, vėliau — penkerių ir pan. Anais laikais tai būdavo paprastos išgertuvės, mažai teturėjusios socialinės reikšmės. Bet dabar dalykai yra pasikeitę.

VISŲ PIRMA po daugelio metų atsirado šeimose stambių sukakčių, vertų paminėjimo. Dauguma šeimų kietu savo darbu įsigijo namus, gerai įsikūrė, užaugino vaikus ir jau gali užtarnauti pasidžiaugti laimėtais darbais drauge su savo bičiuliais bei pažįstamais. Tokioje atmosferoje rengiamos šeimines iškilmes darosi prasmingos, nes jos pabrėžia šeimos svarbą visuomenės gyvenime. Jei šeima pvz. mini vedybinę tėvų sukaktį — 15, 20, 30 ar daugiau metų, turi džiaugtis jos laimėjimais ir visa lietuviškoji visuomenė. Juk išgyventi šeimos darneje tris dešimtmečius ar daugiau, užauginti vaikus, išleisti juos į mokslą, įsigyti namą ir dar paremti kitų veiklą, būtent, kultūrinę bei visuomeninę, — yra didis nuopelnas, pareikalavęs nepaprastos aukos. Tokia šeima verta pagarbos, kurią turėtų pareikšti ir Lietuvių Bendruomenės vadovybė, ir tikiybinės institucijos. Paprastai stambiosios šeimines sukaktys yra pagerbiamos valstybės prezidentų, premjerų ir net Šv. Tėvo atitinkamais raštais. Toks visuomenės vadų dėmesys šeimėms sukaktims stiprina šeimų sandarą, iškelia jų reikšmę ir skatina žiūrėti į šeimos gyvenimą rimtomis akimis. Tai ypač svarbu mūsų laikais, kai pažiūra į šeimą keičiasi, kai jos pamatai ima svyruoti. Lietuviškoji visuomenė turėtų ir toliau kurti šeimas ant tvirtų pamatų, kad jos būtų lietuviškomis ir krikščioniškomis pilimis.

SEMĀNĀRĪO

**MŪSŲ
LIETUVA**

"NOSSA LITUANIA"

 Rua Juatindiba, 28 - Parque da Moóca - CEP 03124
 São Paulo - Brasil Caixa Postal, 4421 - CEP 01000
 Diretor Responsável: VYTAUTAS BACEVIČIUS
 Administrador: STANISLAO ŠILEIKA
 Redige Equipe Editorial - Fone: 273-0338

 Metinė prenumerata Brazilijoje Cr\$. 1.000,00 Atskiro numerio kaina Cr\$. 20,00
 Prenumerata paprastu paštu į užsienį: 25 Dol. Į P. Ameriką oro paštu: 32 Dol.
 Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikon: 40 Dol. Į tolimus kraštus 50 Dol.
 GARBĖS PRENUMERATORIUS Cr\$. 4.000,00 Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS Cr\$. 2.000,00
 Užuojautos, Sveikinimai ir Skelbimai (Anúncios) mokami už skilties (Coluna) centimetra po Cr\$. 100,00
 Už skelbimų kalbą ir turinį, Redakcija neatsako Rašiniai grąžinami tik autoriui prašant.
 Straipsnius ir Korespondenciją Redakcija taiso bei tvarko savo nuožiūra.
 Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos bei leidėjų nuomonę.
 Čekius, Perlaidas ir administracinius laiškus rašyti "Francesco Gavėnas" vardu.

TAIP LEIDŽIAMOS KNYGOS

Visomis informacijos priemonėmis giriamės klestinčia lietuvių tautine kultūra, gražiai ir dideliais tiražais leidžiamomis knygomis.

... "Vagos" leidykla leido "Lituanistinės bibliotekos" seriją. Tai senosios knygos lietuvių ir nelietuvių rašytojų, svetimomis kalbomis rašiusių apie Lietuvą. Išėjo 20 knygų. Tarp jų: Mažvydo, Mykolo Lietuvio, Lascickio, Gizevijaus, Rusoviano, Basanavičiaus, Daukanto, Valančiaus, Baranausko raštai. Tačiau šių trijų pastarųjų rašytojų tiražai buvo taip maži, jog knygą pavyko gauti tik nedaugeliui ir tik per pažintis bei kyšius. Ilgai knygynuose vieši vien daugiatisražiniai Jono Šliūpo raštai.

O kaip išleistas Antanas Baranauskas? Jo, Rumsiškių raštininkų mokyklos mokinuko, Vainuto ir Skuodo valsčiaus raštininkėlio, lenkiškieji mėginimai rašyti poezijas sudėti su fotografinėmis faksimilėmis. O dėl vieno brandžiausio jos kūrinio – "Kelionės Peterburkan" – pratarmėje sakoma: "Iš poetinių nespausdinamas eilėraščių ciklas "Kelionė Peterburkan", kuriame vyrauja mūsų skaitytojams svetima ideologija". Toji "ideologija" labai paprasta. Baranauskas dainavo:

*Aprauk mokestim didžiausiom,
 Dvasia nepalūšma,
 Nors Cibirijon nubruk mumis,
 Ir te neprapulsm...*
*Ne taip skamba akmenėliai,
 Patkavom daužyti,
 Kaip vaitoja mūsų broliai,
 Šiaurėn nuvaryti.*
*Ne taip staugia platus plentas,
 Gnaužtas diližonais,
 Kaip vaitoja mūsų žemė
 Po svetimais ponais.*
*Ne taip puola drėgnas rūkas,
 Kaip dienele švinta,
 Kaip gausingai mūsų brolių
 Ašarėlės krinta...*
*Kad tu, gude, nesulauktum, –
 Ne taip, kaip tu nori.
 Bus, kaip Dievas duos, ne tavo
 Priesakai nedori...*

Šie posmai labai primena netolimą praeitį ir net dabartį. Štai ką reiškia "svetima ideologija" ...

Ta pati "ideologija" sužlugdė ir Kojalavičiaus "Lietuvos istorijos" išleidimą.

1979 m. minime Vilniaus Universiteto 400 metų sukaktuves. Ta proga buvo pasirašyta išleisti vieno iš jo profesorių ir rektorių Alberto Kojalavičiaus-Vijūko (1609-1677) stambiają, dvitomę "Lietuvos istoriją". Veikalas iš lotynų kal-

Prof. Vytautas Skudis (kairėj) paskutiniu metu Vilniuje drauge su seserimi Zina, broliu Adolfu ir motina Elzbieta. Vytautą Skuodį gelbėti buvo suruoštos demonstracijos miesto centre ir prie jo gyvenamų namų Aušros Vartų parapijos apylinkėje.

VLIKO Pareiškimas

Paskutiniu metu lietuvių spaudoje yra rašoma Lietuvos laisvinimo reikalų vykdymą perduoti privačiai apmokamai bendrovei.

VLIKO Valdyba savo posėdyje 1981 m. rugpjūčio 1 d. priėmė sekantį nutarimą:

1. Rūpestis Lietuvos ir lietuvių tautos laisvės reikalais yra visų lietuvių atsakomybė ir pareiga kurios jie niekam negali perleisti.
2. Kai kurių siūlymas šią atsakomybę atiduoti į samdomų nelietuvių rankas yra nepriimtinas.
3. Lietuvių laisvės reikalų ir Lietuvos atstatymo byla yra ir toliau turi būti vykdoma bei atstovaujama visame pasaulyje lietuviškų veiksmų.

 Vyriausias Lietuvos Išlaisvinimo
 Komitetas

bos buvo išverstas daugiau kaip prieš dešimtį metų. Šiomet jis spaustuvėje buvo jau surinktas ir sustatytas į spausdinimo mašiną. Atspausdinti korektūros lapai. Spaudos riktai "parūpo" glavitui (politinei cenzūrai), kuri seniau nesidomėdavo senoviškais verstiniiais leidiniais. Pirmoji "ideologija" aptiko kalbininko J. Senkaus našlė. Ji parodė šefui Gurvičiui, tam pačiam, kuris seniau A. Vienuolio "Puodžiūnkiemiui" pakėlė idėjinį lygį". Gurvičius nubėgo į Centro Komitetą. Duobkasio vaidmenį čia suvaidino "istorijų daktaras" Jonas Aničas: argi galima "vyresnįjį brolių" vaizduoti tokį, koks jis buvo ir yra, ir kaip jo darbus aprašo Kojelavičius. Aničas pagalbos kreipėsi į šių dienų muravjovą Dybenką. Ir "Lietuvos istorijos" raidės spaustuvėje buvo išbarstytos. . . O kai kas buvo net nubauti už šitą "nusikaltimą" — kaip drįso mėginti išleisti. . . Redakcinė kolegija: K. Korsakas, R. Šarmaitis, J. Jurginis liko sausi — jie iš "neliečiamųjų". Nukentėjo "Vagos" leidyklos žmonės, kurie šio veikalo dar nė matyti nebuvo matę. Kaltas visada iešmininkas. . .

Šitaip pagerbtas senasis Vilniaus universitetas, taip paminėtas jo jubiliejus. Neužtenka vien žodžiais niekinti jo praeitį. . .

Palaidota ir visa "Lituanistinė biblioteka". Neišeis nei šių metų "Vagos" leidyklos kataloge paskelbtą "Dusburgo kroniką", nei užplanuotą Jono Bretkūno raštų rinktinę. Šie veikalai taip pat buvo kelerius metus ruošti ir gerai paruošti.

Taip elgiamasi su Lietuvos istorija ir jos veikalais.

Ta pačia proga reiktų prisiminti ir didžiojo pedagogo humanisto Jono Amoso Komenskio (1592-1670) "Rinktinis pedagoginius raštus", "Šviesos" leidyklos išleistus 1975 m. Kaune. Tomas daugiau kaip 700 puslapių, didelio formato, gražiai išleistas. Tiražas paženklintas skaitmeniu — 3000. Visa nelaimė ta, kad nė vienas egzempliorius nebuvo parduotas. Partija leteną uždėjo knygai spaustuvėje. Šiais "Raštais" pasidžiaugti mokytojai galėjo ir gali vien paveikslėly: "Naujų knygų" biuletinio 1976 m. Nr. 6, 15 psl. įdėta jų viršelio fotografija. . .

Kaipgi bedieviai duos mokytojui knygą, kuri "Didžiojo didaktikoj" moko auklėti žmogų "kaip paskutinį ir tobuliausią Dievo kūrinį".

Komenskio "Raštų" tiražas buvo atiduotas į popieriaus fabriką, o keli egzemplioriai per V. Kazakevičių pasiūsti užsienio lietuviams: žiūrėkit, mes ir krikščioniškų knygų leisti nebijom.

K. Širvintas

Savaitei bėgant..

Alf D. Petraitis

Prabėgo, praūžė Brazilijos valstybinė šventė, Rugsėjo Septintoji, su sporto rungtynėmis, kariuomenės paradais, iškilmingomis pamaldomis. Kiekvienais metais tuo pat laiku prisimename ir mūsų Rugsėjo Aštuntąją — Tautos šventę. Tiesiog sutapimas, čia Brazilijoje. Net ir mūsų vėliava panaši į Brazilijos, kalbant apie spalvas. Brazilijos geltona ir žalia, mūsų tas pat tikrai viena spalva daugiau. Ir iš tiesų, pas mus raudonos spalvos, atseit išlieto kraujo, tikrai nemaža. O dabar raudonasis tvanas visą Lietuvą užliejo.

Tas sutapimas būtų tikrai malonus, jeigu būtų galima ir mums paminėti laisvėje savo Tautos dieną. Deja, kol to nėra kiekvienais metais gaiime pasidžiaugti Brazilijos gyventojų švente, dalyvauti joje. Tačiau neišvengiamai toji šventė mums primena mūsų tautos tragediją.

Dar kalbant apie Brazilijos valstybinę šventę šiais metais susidarė ilgesnis savaitgalis. Taip kad daugelis pasinaudojo ir išvyko į užmiesčius, į kaimus, į pajūri.

Buvau nuvykęs į Lietuvą. Su džiaugimu stebėjau, kiek daug lietuvių ir jų artimųjų jau gali pasinaudoti mūsų sodyba. Vakare net nustebau: visur tik švieselės dega, reiškia, namuose atvyko kas nors poilsui. Gatvėje judėjimas, vieni vaikštinėja, kiti automobiliais važiuoja. Visi sveikinas, linksmi kalbasi. Lietuviškas kaimas staiga sujudo. Net ir pamaldos buvo. Tai kun. J. Šeškevičiaus dėka. Gražiame saulėleidyje klausėmės šv. Mišių. Nesinori iš ten atgal į miestą grįžti, taip čia gera.

Tokioje aplinkoje užsimiršti ir gyvenimo sunkumus, toliau, kažin kur, lieka neišrištos problemos, šeimos sunkumai, net ir tarptautinės problemos atrodo kažin kur toli, praeityje.

Toksai laikinas atsitraukimas nuo eilinio gyvenimo sunkumų, aplinkos įtampų, didmiesčio triukšmo yra tikrai būtinai. Per tas viena-dvi dienas gali atsigauti, atleisti nervus nuo įtampų, kiek primiršti kasdienines problemas. Žinoma, gyvenimas dėl to nepasikeis, bet po gero poilsio su didesne energija žmogus grįžti atgal prie kasdienybės. Lygiai taip pat kaip po gero poilsio nakties vėl stoji į dienos darbą. Šių laikų gyvenimas labai daug pareikalauja iš mūsų.

LIETUVIAI PASAULYJE

VYTAUTAS SKODIS, Vilniaus Universiteto docentas, nuteistas kalėti Sibire, gimęs Chicagoje ir dėl to, yra vilties jį išgelbėti iš rusų nagų. PLB-nės pirmininkas, Vytautas Kamantas, birželio mėn. įteikė memorandumą Jungtinių Tautų gen. sekr. Kurt Waldheim, JAV. delegacijos atstovui Žmogaus Teisių Komisijoje, Dr. Michael Novak ir Kanados atstovui prie Jungtinių Tautų, su dokumentais ir prašymu jį išlaisvinti.

PASAULIO LIETUVIŲ DIENOS, įvyks Chicagoje, 1983 m. nuo birželio 24 iki liepos mėnesio. Kartu taip pat įvyks VI-sis PLB seimas, VI-ji JAV ir Kanados Lietuvių Dainų Šventė, Pasaulio Lietuvių Sporto Žaidynės ir V-jo Pasaulio Lietuvių Jaunimo Kongreso atidarymas.

GENOCIDO PAMINĖJIMAS JAV KONGRESE — JAV. Atstovų Rūmuose, net šeši kongresmanai pasakė prasmingas kalbas, primindami baltų 1941 m. birželio 14–21 d. deportacijas ir pasmerkdami Molotovo-Ribbentropo paktą ir Baltijos Valstybių okupaciją.

BALTIJOS VALSTYBIŲ nepriklausomybę atstatyti, senatorius Thurmond, pasiūlė JAV Kongrese, priimti rezoliuciją per kurią siūlina Jungtinių Tautų Organizaciją kaip tinkamą forumą dėl Baltijos valstybių išlaisvinimo bylai. Jis dar siūlina kad Amerikos Informacijos Agencija, specialios radijo programos ir spaudos leidiniai turėtų viską daryti kad atkreiptų kitų tautų dėmesį Baltijos valstybių būkle. Visuose žemėlapiuose Lietuva, Latvija ir Estija turėtų būti pažymėtos kaip savarankiškos valstybės ir pridėtas paaiškinimas, kad militarinė okupacija ir priverstinė inkorporacija niekad JAV nebuvo pripažinta.

VIKTORAS PETKUS pasiūlytas Nobelio Taikos Premijai gauti. JAV Kongreso sudaryta komisija, sausio 30 d. pasiūlė raštą Nobelio Institutui Oslo mieste, Norvegijoje, kuriame siūlo Nobelio Premiją, keturiems sovietų kalėjimuose esantiems kovotojams dėl žmogaus teisių, būtent, Viktorui Petkui, Juri Orlov, Anatoli Ščeransky ir Mykola Rudenko.

Dra. HELGA HERING

MEDICA — GYDYTOJA

HOMENS SENHORAS CRIANÇAS

KALBAMA LIETUVISKAI

Av. Eulina, 99 v. Sta. Maria das 8:00 as 12 h.
das 14:00 as 18:00 Fone: 265-7590
Rua Quartim Barbosa, 6 B. do Limão

J. BUTRIMAVIČIUS

ADVOCACIA

CIVIL: Inventario, Despejo, etc.

COMERCIAL: Falência, Cobrança, etc.

TRIBUTARIA: Imposto de Renda, ICM, IPI

Rua Barão de Iguape, 212 - 4º and.s/45 - Liberdade Fone: 279-5937
Horário das 9:00 as 11:00 e das 14:00 as 18:00

Rua Campos Novos, 590 - V. Zelina - Horário das 19:00 as 21:00

KALBAMA LIETUVISKAI

TAI BUVO TADA...

Rašo buvęs Petro Perkumo mokslo draugas, Giovanni Gioia, dabar brolis salezietis, veikliai besireiškiantis misijonierius S. Paulo, Brazilijoje.

Tai buvo 1932-1933 metų naujų mokslo metų pradžia. Grafų Rebaudengo misijinė saleziečių įstaiga iš naujo užsipildė moksleiviais.

Man, vieneriais metais "vyresniam", 6 spalio 1931 m. čia atvykusiam ir vieno miegamojo atsakingajam, teko talkininkauti priiminėjant "naujokus".

— Giovanni, būk malonus palydėti į tavo paties miegamąjį, va, šitą naują bendramokslį, — kreipėsi į mane vienas klierikas.

Patylom pasilipome iki trečiojo aukšto ir įžengėme į erdvų bendrą vieną iš miegamųjų kambarių.

Kažkaip jaučiau ypatingą džiaugsmą palydėti šį naujai atvykusį ir jam lovutę paruošti. Jis mane iš pirmo pamatymo patraukė ir savo ramiu šypsniu sužavėjo. O dar didesnis malonumas man buvo išgirsti jo "Grazie" — "Ačiū" už pirmąją jam paslaugą.

Pietro Perkumas, kaip vos sutiktas, taip ir per eilę metų, liko man ir visiems mielas, paprastas, spindinčio žvilgsnio ir šypsnių mokslo draugas.

Buvo tada įstaigoje viso 150 aspirantų. Tais 1932 metais įstaigai vadovavo įžymusis pedagogas, kun. Ambrozio Rossi, o po jo — kun. Antonio Toigo. Abu jie, vėliau, veikė kaip sėkmingi provincijų vedėjai.

Saleziečių mokyklose visuomet vyrauja šeimos dvasia. Čia drausmė palaiškoma meile. Čia mokslas ir darbas tampa džiaugsmu. Čia natūralus pamaldumas atsispindi akyse ir yra jaučiamas širdyse. Kun. Bosco namuose šeiminkauja kaip globėja ir motina, Šv. Mergelė, Krikščionių Pagalbininkė. Čia tikrai retas žemės kampilis, kur jaučiamas saugumas, spontaniškumas, bendras tyrų širdžių pulsavimas.

O kaip neatsiminti salezietiškujų, dvasią keliančiųjų, kūną gaivinančiųjų švenčių.

Tada keldavomės su žavia muzika. Būdavo bendros mišios su generaline Komunija. Arba kokios iškilmingos būdavo mūsų pačių giedotosios Mišios, su virtine "klierikiukų" ir tobulai atliktomis cerimonijomis. Ir kokie įtaigiantys, valią ir ryžtą keliantys pamokslai.

Bendri šeimos pietūs būdavo pralinksminami įvairiais talentų pasirodymais ir deklamacijom, ir dainom ir jumoristiniais vaidinimėliais. O po to viso, sportas ir įvairios rungtynės.

Po pavakario giedotinių Mišparų ir Švenčiausiojo palaiminimo, viską apvainikuodavo kruopščiai paruoštoji literatūrinė — muzikalinė, šventei pritaikin-

ta akademija, arba dar — koks auklėjantis, teatralinis vaidinimas.

Mūsų Pietro Perkumas, bendru elgesiu visada santūrus ir kuklus mokėjo prie viso pritapti ir su visais sutapti — ir darbe, ir pamaldume, ir pasilinksminime.

Kuo ryškiausiai jis skyrėsi tarp kitų — tai jo daugiau pavyzdžių negu jo žodžių — apaštalavimas. Visiems imponodavo jo spontaniškas susikaupimas maldoje, dažnas Švenčiausiojo Sakramento lankymas, primenantis visiems mums anų laikų Domininką Savio.

Taip, mūsų Perkumas, su didžiausiu paprastumu, mus traukdavo ir keldavo. Tam tikra prasme, jis provokuodavo nekaltą pavydo jausmą kituose — ir drauguose ir viršininukuose.

Dabar, praėjus 40-čiai metų, atsime nu, kaip šiandien, tą mūsų bendrą mokslo ir auklėjimosi oazę — Rebaudengo įstaigą, atsime nu ir tą "mažąjį didvyrį" Petrą Perkumą. Petras ir dabar mane žavi, traukia, kelia ir verčia ryžtis eiti jo pėdomis, jo dorybių pavyzdžiais.

Giovanni — João Gioia
S. Paulo, 24.XI.1977

ŠIAI DIENAI IR RYTOJUI

Kristoforų mintys, kurios įkvėpė milijonus

J. Keller — P. Urbaitis

NENUSTOK VILTIES

Pensilvanijos universitetas praneša, kad modernioji chirurgija gali pakeisti 85 proc. žmogaus kepenų per 14 dienų gydymo. Tai priklauso nuo nepaprastos to organo galios atsinaujinti.

Tikrai nuostabi yra mums Dievo duota išgyjimo pajėga. Daug kartų žmogus yra išplėšiamas iš mirties narų.

Tačiau Dievas yra dar dosnesnis su mūsų siela. Nesvarbu, kaip žemai būtų puolęs žmogus, jo sieloje visuomet slypi atsinaujinimo kibirkštis. Su Dievo pagalba nusidėjėlis gali ne tik atsikelti, bet dar pakilti į aukštumas, net tapti šventuoju.

Tu, kaip Kristoforas, gali pradėti savo misiją gelbėdamas pačius beviltiškiausius nusidėjėlius. Kristus atėjo visų žmonių išganymui, bet pradėjo nuo pagalbos reikalingiausių.

"Aš neatėjau teisųjų šaukti, bet nusidėjėlių". (Morkaus 2,17)

Mano Jėzau, padėk man dėti visas pastangas, kad su tavo meile priečiau prie žemiausiai puolusiųjų.

TÉVAS BRUŽIKAS DAR PAMOKSLAUJA

Vienas tautietis iš Suvalkų trikampio prieš metus klausė kun. Gavėno, kur gyvena ir kaip laikosi T. Jonas Bružikas, kurio pravestose misijoje Marijampolėj 1941 m. jis dalyvavęs ir nepaprastai juo susižavėjęs. Dabar skaitęs apie jį lietuviškam laikrašty GIMTASIS KRAŠTAS, kur T. Bružikas buvo labai sukritikuotas. Užklaustasis, vietoj laiško, pasiuntė knygą TĒVAS JONAS BRUŽIKAS, SJ. Ją gavęs, minėtas suvalkietis rašo: "Gavau Jūsų pasiųstą knygą, kurioj aprašytas Tėvo Bružiko gyvenimas ir mirtis, už kurią tariu širdingą ačiū. Tris syk perskaičiau, o dabar atidaviau kaime kitiems, kurie klausė daug jo pamokslų".

Tokiu būdu šventos atminties T. Bružikas dar ir dabar pamokslauja savo gyvenimu ir pasilikusiom knygom užrašytom mintim ir pamokymais.

MINUTOS DE SABEDORIA

Resolva seu problema.

Há muito tempo você se propõe reformar sua vida, melhorar seus atos, cessar definitivamente suas fraquezas.

Vamos, então, começar a partir deste momento.

Não deixe para amanhã o que pode fazer hoje...

De certo você não há de resolvê-lo do dia para a noite.

Mas, comece já.

E se cair de novo, não desanime: saiba recomeçar quantas vezes for preciso.

Embora sozinho, continue a caminhada.

Se todos o abandonarem, prossiga sua jornada.

Se as trevas crescerem em seu redor, mais uma razão para que você mantenha acesa a pequenina chama de sua fé.

Não deixe que sua luz se apague, para que você mesmo não fique em trevas.

Ilumine, com sua luz, as trevas que o circundam

DR. JONAS NICIPORCIUKAS

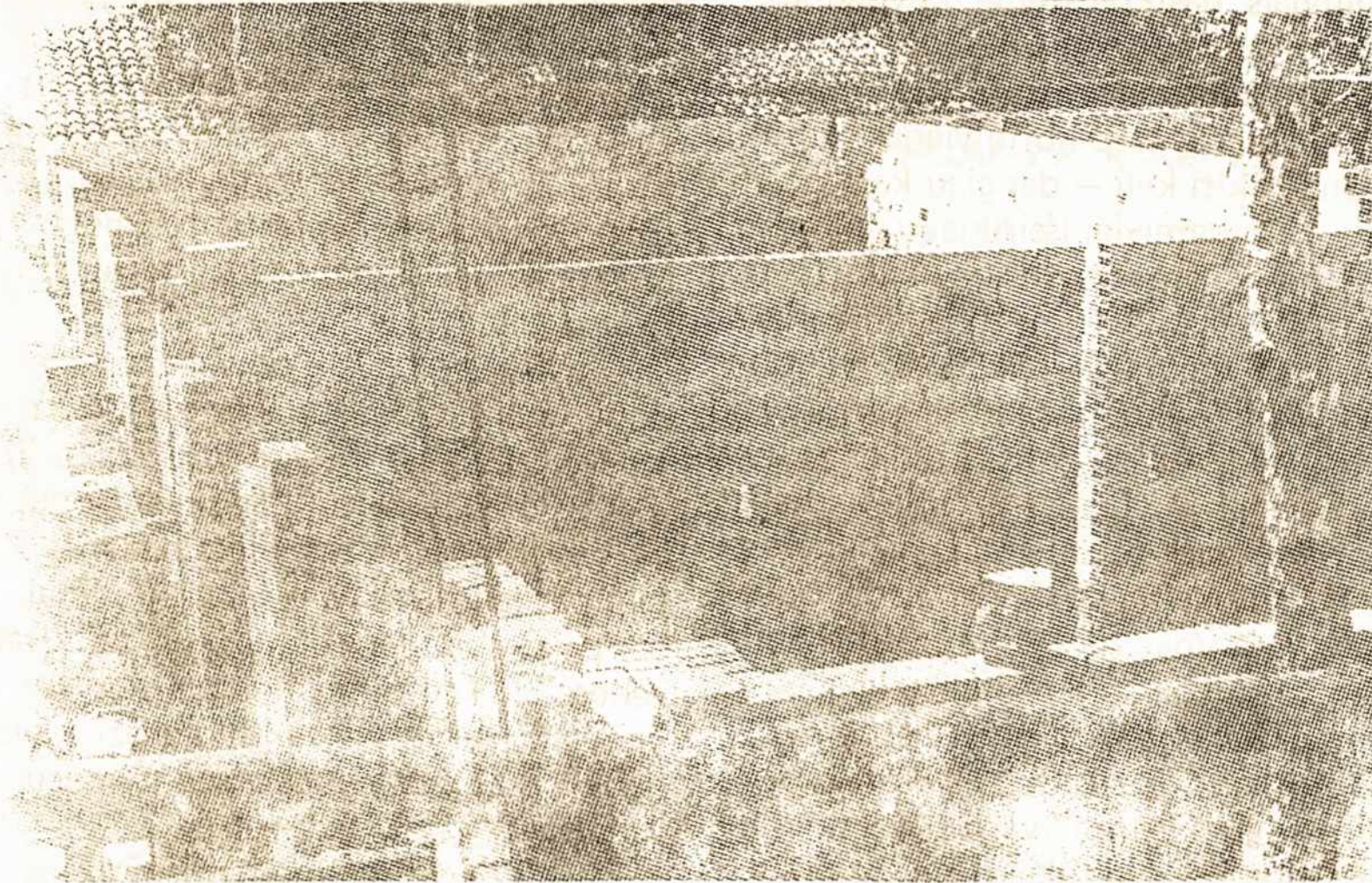
CIRURGIÃO DENTISTA

CROSP. 6049

R.Cap.Pacheco Chaves 1206 fone:273-6696

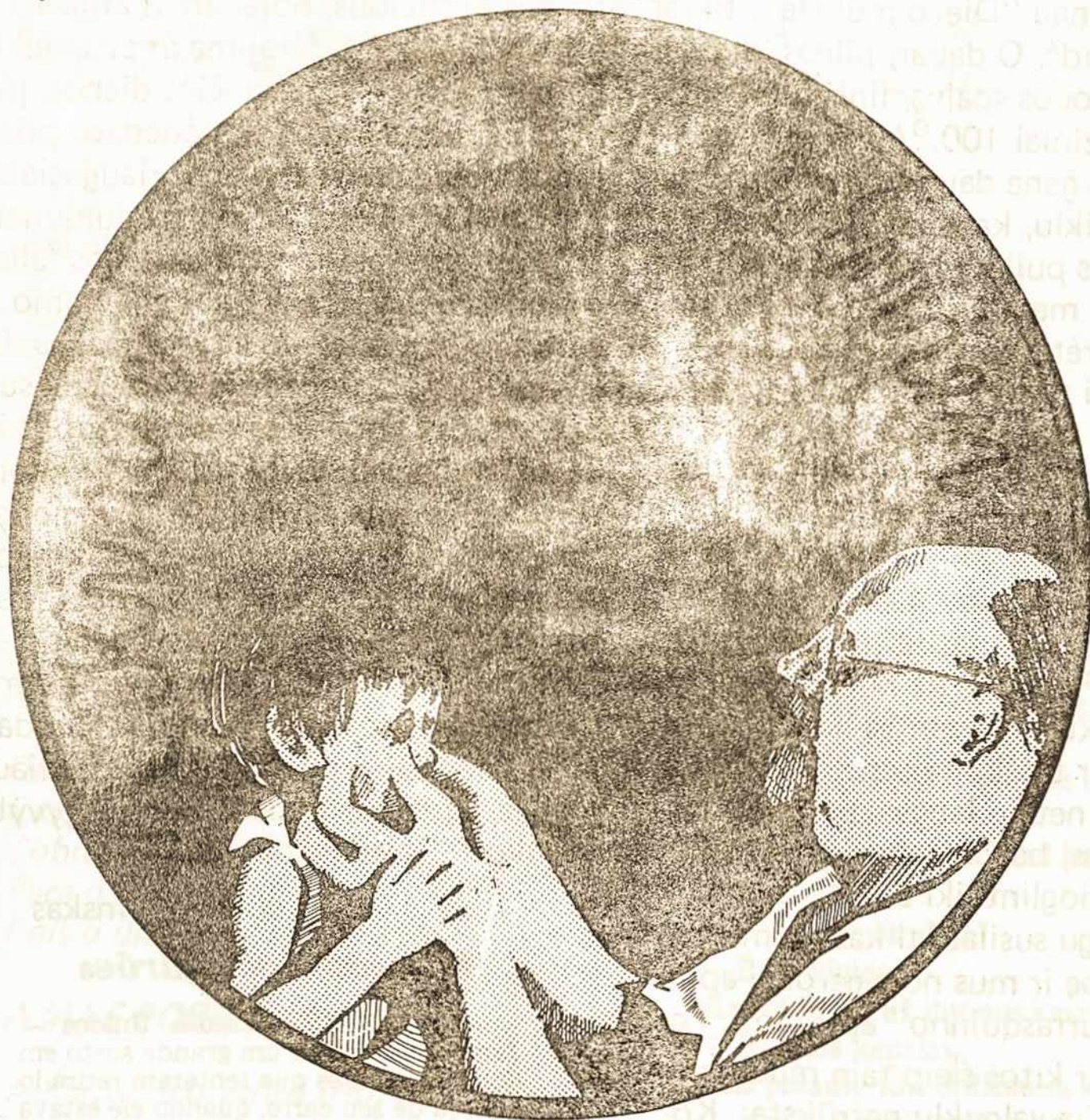
R. Itapeva:49 - Cj. 35 fone: 288-4770

LIETUVIŲ D-RAS SCHWEITZERIS" – KUN. D-RAS. A.F. BENDORAITIS – baigia statybinęigoninę Bolivijos biednuomeni. Statybai daug gelbi vokiečiai. O mes lietuviai, ar kiek pridame, būnt malda ir gerais linkėjimais?

Šilinės šventės dalyviai matė kun. d-ro. A. F. Bendoraičio veiklos fotonuotrauką pirmąją parodėlę. Parodą suruošė Silvia Bendoraitytė Machado, su vyro Tado brangia talka. Prie jų prisidėjo Beatricė Bendoraitytė ir jos draugės ir draugai.

ŠILINĖS ŠVENTĖ

Rugsėjo 8-toji antra tautinė lietuvių šventė, su giliu religiniu pagrindu. Ja švenčiamas Dievo Motinos Marijos Gimtadienis ir Didžiojo Lietuvos Kunigaikščio išsirinktoji Lietuvos karaliumi vainikavimosi diena, pabrėžiant dargi pačios Švč. Marijos apsišėkimą Šiluvoj 1608 metais. Čia ši šventė koncentruojasi daugiau šv. Kazimiero parapijoj. Ir paprastai perkeliama į artimiausią sekmadienį.

Taigi sekmadienį, 16 valandą, Rua Juatindiba gatve išsivystė kukli, bet graži ir prasminga procesija. Meniškai ir su

meile išpuoštą Marijos statulą nešė didesnieji "Palangos" skautai su jaunesniųjų sargyba; broliukai su žibintais rodė kelią ir vedė; paskui statulą ėjo koncertantais kun. J. Šeškevičius ir kun. Pr. Gavėnas; LKB-nės choras užvedė Marijos giesmę, į kurią įsiterpė gan gausi tikinčiųjų minia. Didžiausia jaunimo dalis, kuri išpildė kelis programos numerius, deja, pasirodė tik... ant programos.

Salė, virtusi bažnyčia, prisipildė maldininkais. Meldėsi, ir giedojo visi kartu tradicines giesmes.

Klebonas kun. J. Šeškevičius per pamokslą nušvietė šventės istorinę dalį ir josios reikšmę šiandien, pabrėždamas būtiną reikalą ir mums, išsivijoj, būti gyvo tikėjimo liūdytojais, kaip jais yra mūsų sesės-broliai Lietuvoj.

Minėjimo ir meninę dalį atidarė BLB-nės p-kas p. Jonas Tatarūnas, kuris ją ir pravedė. Jis pabrėžė tautinį šios dienos atspalvį, primindamas tolimas ir galias Lietuvos tautiškumo šaknis, kurias lyg užanspaudavo Vytautas Didysis tautiniai religiniu anspaudu, pasireikšdamas ne tik kaip išimtinai sumanus politikas ir patriotas, bet ir kaip gyvas krikščionis.

Šią mintį lyg dar pratęsė KL. Jūra eilėraščiu išreiškiančiu Marijos globą patirtą visuose savo gyvenimo vingiuose.

Meninę dalį pradėjo Klarice Bacevičiūtė ir Markos Lipas, kurie gitara ir armonikėliu pagrojo Suktinį Lenciūgėlį, Stovi malūnas ant kelio ir Žemaičių polką.

Rūtelės šokių ansamblis, pristatytas Silvanijos Aradzenkaitės, meniškai išpildė šokius Sukčius, Gyvataras ir neseniai sukurtą Pliaukštuką.

Volungės choras, M. Kristinos Valavičiūtės diriguojamas ir pianinu palydint Silvanai Banytei, išpildė iš keturių dalių susidėjusius "Metus", kuriems publika nepagailėjo katučių.

Pradėtas Brazilijos Himnu, minėjimas buvo užbaigtas Lietuvos Tautos Himnu.

Sekė suneštinės vaišės (o buvo prinešta apščiai visko), pasikalbėjimai, informaliūs pasitarimai.

Buvo pastebėta tautiečių ne tik iš įvairių paties São Paulo rajonų, o net ir iš toliau, kaip Santos pajūris, Campinas, Londrina.

Šventė praėjo tikrai religiniai tautinė ir šeimyniškoj aplinkoj.

Dr. ALEKSAS KALINAUSKAS

Dr. PAULO KALINAUSKAS

ADVOGADOS

Inventário, Despejo, Desquite, Divorcio,
Processo Crime, Processo Trabalhista, Etc.

Rua 15 de Novembro, 244 - 4 and. - Conj. 9 - Fone: 37-8958

PAVASARIS BRAZILIJOS ŠVEICARIJOJE

Pasigailėję kun. Urbaičio, kuris uždušęs sukinėjasi, vienas pats po Kleboniją, Kopolyčią, Spaustuvę ir atlikdamas dar įvairius parapijos darbus, nes yra pasiliekęs vienas visoms pareigoms.

Kaip buvo keturiose, atrodo, kad perdaug, bet vienam ta visa našta, nuoširdžiai pasakyčiau, tai jau perdaug.

Taigi susidariusi grupelė padorių parapijiečių: Juan Dielininkaitis, Vyt. Bacevičius, su ponia Eugenija ir dukrele Klarise, kap. J. Čiuvinškas ir žmona Marija, Aldona Žūtautienė, Marija Terelienė, Veronika Dimšienė ir Jadvyga Norkūnienė, gana šaltoką ankstyvą rytą išvykome į kelionę aplankyti kleboną, kun. Praną Gavėną, Campos do Jordão.

Mūsų tikslas buvo pasinaudojant trijų dienų švenčių vidurkiu, aplankyti ligonį, kuris buvo persirgęs plaučių uždegimu, tai buvo sunku atspėti dabartinį sveikatos stavį, ar jis galėtų sugrįžti vėl į parapijos darbų sūkurį.

Kelionėje, po kalnų tamsios miglos, oras pasitaisė ir nusišypsojo skaisti saulutė, o mes, vienas po kito, pradėjome traukti nuo savęs storus paltus. Nekurie turėjome net po keletą megstinių, nes tik visuomet kalbama apie šaltą klimatą ir net sniegą iškrentant.

Neužbaigę dar persitvarkyti, štai jau matome iš tolo ir pirmuosius Campos do Jordão "dangoraižius". Daugumoje namai pastatyti ant gana didokų žemės sklypų, kurių didžioji dalis palikta sodams kurie užsodinti daugiausia kriaušių medžiais ir obelėmis.

Dabar pavasario pradžia, tai visi tie sodai paskendę žieduose ir mums iš toli tai pamačius, atrodo, kad visas Campos do Jordão yra padengtas sniegu. Visi, beveik norėjome vėl traukti ant savęs tik ką numestus megstinius, bet tuo pat metu visi nusikvatojo nuoširdžiu juoku, nes privažiavę arčiau pamatėme neapsakomai stebėtinai gražų ir širdžiai malonų jausmą. Beveik visiems mums priminė tai mūsų pavergtos Tėvynės vaizdą, ankstyvo pavasario metu. Tik vienas labai apgailėtinas skirtumas, Lietuvoje tarp tų žydinčių obelių pasigirsta tikras koncertas čiulbančių varnėnų ir visokiausios rūšies paukščių, o čia nei gyvos dūšios, kaip patarlė sako. Sunku ir išaiškinti tą Brazilijos faunos biednumą.

Visas kurortas apsuptas kalnais apaugusiais šimtmetinėmis pušimis ir eglėmis, bei kadugiais, tie kalnai žaliuojantys sudaro begaliniai malonų kontrastą, su apačioje baltais kaip sniegas vaismedžių žiedais. O oro grynumas, sunku ir apsaityti, reikia tuo oru pakvėpuoti, kad pajusti tą begalinį skirtumą, kas link užteršto São Paulo. Mes per kalnus ir miškus, siauručiais takeliais begalo vingiuotais ir gana slidžiais bei pa-

vojingais, dašikrapštėme iki viršūnės. Ten buvo maždaug 2.000 aukštuma, visi apsidairėme ir nežiūrint į amžių tų ekskursantų, tarp kurių vienas su 80 metų, o kiti keli — daugiau kaip po 70, visi, kaip kareiviai išsirikiavo p. Juano Dielininkaičio fotografijai, kalno viršūnėje. Gal vienintelis atrodė labiausiai pavargęs, tai mūsų ištikimasis palydovas "Tufi" — tai stambus ir grynos veislės naminis vilkas, kuris kasdien ir kun. P. Gavėną lydėdavo į kalnų ekskursijas.

Gérėjomės nepaprastai gražiais vaizdais. Nuo kalnų viršūnės vaizdai buvo stebėtini, ypač tie žydintys sodai sudarė tokį vaizdą, kad negreit teks jį užmiršti. Pailsėję leidžiamės vėl žemyn, į tą gražiąją Saleziečių Vilą, kuri pavadinta "Don Bosco" vardu. Tai nuolatinė vieta, kurioje tūkstančiai žmonių gauna religiniai dvasinį atsinaujinimą. Apie šitą dvasinį atsinaujinimą ateityje aš parašysiu daugiau. Iš tikrųjų ir mūsų klebonas kun. Pr. Gavėnas atsinaujino begaliniai, ne tik dvasia bet ir kūnu. Išvažiuojant iš São Paulo, tuojau po ligos, aš jį pavadinau "Dievo mūkele"; tikrai jis taip atrodė. O dabar, pilnas, atgavęs puikiausią odos spalvą, linksmas, patenkintas ir fiziniai 100% sustiprėjęs, nors jis yra gana daug operacijų jau turėjęs, bet tikiu, kad šita yra paskutinė ir jis gyvens puikioje sveikatoje, dar daug, daug metų. Žinoma, bent retkarčiais turėtų nors po keletą dienų, pakvėpuoti tų pušynų ir eglių sakais pakvėpusiu cru.

Sugrįžę nuo kalnų, buvome sutikti, taip kaip atvykimo metu. "Don Bosco" Vilos vedėjo, begaliniai simpatingo, kun. Saleziečio Antonio Giacominio. Jis siūlė būtinai mums pasilikti dar nors vieną dieną. Padėjo už nuoširdumą išvykome į kurorto centrą, kad prieš grįžimą alkį ir troškulį numalšinti. Šis užsimojimas netaip lengvai pasidavė įgyvendinamas, beveik lengviau ir greičiau buvo užsirioglinti iki 2000 metrų aukštumos, negu susilaukti kas mums suteiktų galimybę ir mus nors gerokai apdeginu "churrasquinho" aprūpinti. Po valandos ar kitos šiaip taip reikalas susitvarkė. Čia valgyklų netrūksta. Kokia nesąmonė ta vadinama "Crise economica" šis vardas manau labai yra nadingas politikoje, bet ne paprastame

gyvenime: žmonės gyvena kaip gyvenę ir eikvoja, kaip eikvoję.

Skubiname išklausti Šventų Mišių aukos, kurias aukoja tas pats simpatingas buvęs Kinijos misijonierius, kun. Giacominio, su nepaprastai turiningu pamokslu beaiškinant senąjį testamentą.

O dabar, su beveik pasveikusiu klebonu kun. Pr. Gavėnu išsvkstame namučių link, kaip gaila to grynaus pušų ir eglių oro, tų baltųjų žydinčių sodų, bet gyvenimas nestovi vietoje ir mes taip pat jau riedame pirmyn. Bet štai dar prieš akis viena staigmena tai "Belvedere"... Ten tikrai žmogus pamatai dar vieną gamtos pasakiško grožio vaizdą, kuris atrodo daugiau sapnas negu vaizdas.

Grįždami visi dalinomės įspūdžiais ir žinoma visi apgailime, kad viena diena prabėgo, kaip vėjas per lauką. Kun. P. Gavėnas apart tų visų pergyvenimų, kurie jam suteikė dvasinį ir fizinį poilsį, jam dar pasiliko vienas labai įspūdingas nuotykis atmintyje. Tai, kai jis, saulutei vos nusileidus, norėdamas atlikti paskutinį pasivaikščiojimą ar atsisveikinimą su gamta iki sekantios dienos, pirmiausiai užsukdavo ir pasėdėdavo prie ten esamų dviejų ežerėlių, priaugusiais įvairiausių žalumynų, o tie žalumynai apgyvendinti begaliniai retais šios šalies gyvūnais — įvairios spalvos ir didumo varlytėmis. Varlės — varlytės, vos saulutei nusileidus, pradėdavo savo gerai suorkestruotą koncertą, kuriam turbūt ir pats Garabačiauskis pavydėtų. Šio koncerto dalyviai yra išlikę tik dėka globos to gercjo kunigo Saleziečio, nes kitaip jau seniai jie būtų visi sutirpę nat "Mestre Cuca" patelnės. Varlės — čia tai didžiausias skanėstas, o tuom tarpu ir mūsų Tėvynėje, tos varlytės koncertuodavo laisviausiai, o dabar ten "pertekliaus" metais, turbūt ir joms teko savo gyvybę paaukoti "išvaduotojams"...

Kap.J. Čiuvinškas

O susto dos ladrões

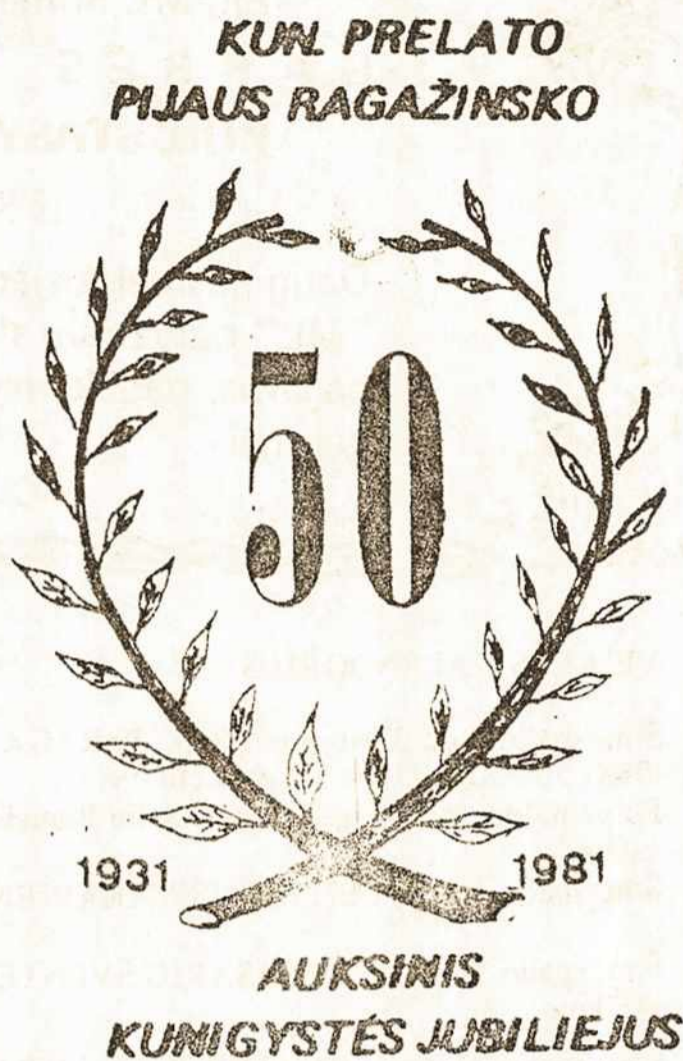
CINCINATTI, Estados Unidos — James Talley deu um grande susto em dois assaltantes que tentaram retirá-lo à força de seu carro, quando ele estava parado diante de um sinal fechado. Os assaltantes abriram a porta do veículo e agarraram sua perna esquerda, mas Talley apertou com força o acelerador e partiu rapidamente, deixando a perna nas mãos dos ladrões que arregalaram os olhos com ar de espanto. Acontece que Talley usava uma perna artificial.

ESCOLA SOFIA COSTURA E MODELAGEM

KALBAMA LIETUVIŠKAI

Rua da Graça, 381 - Casa 6 - Fone 220-8319

Bom Retiro

Maloniai kviečiame dalyvauti
KUN. PRELATO
PIJAUS RAGAŽINSKO
AUKSINIAM KUNIGYSTĖS
JUBILIEJUJE.

Spalio mėnesio 4 dieną:

15 Val. Iškilmingos Mišios
Vila Zelinos Bažnyčioje

16 Val. Jubiliejinė Akademija
Seselių Pranciškėčių salėje.

Spalio 10 dieną

iškilminga Vakarienė – Banketas
Jaunimo Namuose

O ENCANTO DO MAR

Quando a tarde, vem caindo
E os últimos raios solares
Cobrem as águas do mar
Para o beijo do adeus
Pois o dia, principia morrer.

A MÃE POBRE

A chuva, e o vento frio, da madrugada
Assolavam, o pequeno casebre, de
tábua usada
As gotas d'água como que sentindo,
tanta pobreza
Tristonhas, deslizavam pelo zinco
quebrantado
... Como lágrimas, a rolar
Lá dentro – Sentada junto ao bercinho
E tendo nos braços, o seu filhinho
A mãezinha, murmurava uma doce
canção de ninar.

Stasys J.

IŠ LIETUVIŲ TAUTOSAKOS

Kiek dygsnių reik į gatavus marškinius?
– Nė vieno.
Kaip reikia vaikščioti kad batai neplyštų?
– Basam.
Kieno galva vis dyla?
– Bato vinies.
Kas didesnis už duonos kąsnį?
– Duonos kepalas.
Kas pasauly turi didžiausią kepurę?
– Kas turi didžiausią galvą.
Kodėl žmogus vejamas atsigrežia?
– Dėl to, kad nugaroj neturi akių.
Ko trims žmonėms pasaulyje nereikia?
– Aklam – šviesos, kurčiam – varpu,
plikagalviui – šuku.

CONVITE Nº

para o CHÁ BENEFICENTE DA COMUNIDADE
DE SÃO CASIMIRO, a realizar-se no dia 17 de
Outubro de 1981 às 14 horas, à Rua Juatindiba,
28 – Pque. da Moóca. Com brindes e sorteios de
prendas. (Preço: Cr\$.200,00, com direito a uma
rodada de bingo.) Desfile de moda.

PRASMINGAS PAGERBIMAS

Gal ne visi žino, kad Aliança Litua-
na Brasileira de Beneficência e Assistên-
cia Social, kiekvieną savaitės trečiadienį,
17:00 val. Valdyba posėdžiauja. Posėdžiuose visko atsitinka, net ir garsiai
kalbančių, nagrinėjant Sąjungos-Alian-
ça gyvenimą ir jos ateitį. Bet prieš posėdžius,
jau nuo 13:00 val. renkasi, laiko negailėdamos
sąjungietės siūti drabužėlius. Rūpestingai pasiūtus
drabužėlius, dovanoja apleistiems vaikučiams,
kurių gyvenimo palši debesėliai aptemdė jų
dieneses ir erškėčių vijoklėmis apipynė
jaunų žiedų lopšėlius. Pavydėdami net skanesnio
kachelio ir motiniškos šypsenėlės, kaip
vystančiam diegliui vandens lašelio.

Tik gaila, kad šis mažas būrelis šių
sąjungiečių atlieka taip kilnų ir niekuo
neapmokamą darbą. Šios mielaširdingos
poniutės, daugumoje Valdybos narės,
ne tik siuva, bet dalinasi savaitės įspūdi-
žiais, tiesiog sakant posėdžiauja. Pasi-
likdamos iki vėlam vakarui, ir išreiškia
savo nuomonės Valdybos posėdyje.

Ar nepasididžiavimas Sąjungai-Alian-
ça turint gabias lietuvaites, kurios nema-
tuoja nuovargio ir lėšų?

Kaip ir visuomet po posėdžių visi vai-
šinasi karšta arbatėte, su įvairiais užkan-
džiais, netrūkstant putojančio šalto alu-
čio ir whisky.

Besivašinant š.m. liepos 29 dieną, ne-
žiniomis ant stalo pasirodė nemažas ir
išdailintas tortas. Visi nustebo. Tortas
savo gražumu jau rodė, kad čia yra ne-
paprastas įvykis. Bet kam ir dėl ko?

Žiūrėjo į vienas kitą ir teiravosi, ko-
kios tai sukaktuvės ir dar nelauktos.
Atsirado laimėtoja, švenčianti gimimo
dieną ponija Marytė Bumblienė, Sąjun-
gos-Aliança darbščioji bitelė.

Visi, o ir taip pat atsilankęs buvęs
Sąjungos vice-prezidentas, gerb. p. J.
Žvingila, sugiedojo "Laimingų Metų".
Kiekvienas skubėjo pasveikinti, palinkė-
ti gražiausių saulėtų dienelių, daug lai-
mės, geriausios sėkmės, o ypač sveikatės.

Ponija Marytė tapo tartum prisegta
prie Sąjungos nevystančių žiedų gyveni-
mo vainiko. Ji jau visada prisidėjo savo
darbu, o dabar ypatingai prisideda prie
Sąjungos 50-tųjų veiklos metų jubile-
jaus ir iškilmių paruošimo.

Antanas Augustaitis

San Paulyje,
1981.08.2

Nedirbk be atlyginimo ir
neatlygink nedirbančiam.

Livius

ILGAS SAVAITGALIS LITUANIKOJE

Iš dešimties sodyboje esančių namų devyni buvo pilni žmonių. Piknikų name buvo apsistojusios trys šeimos. Sodybos svetainėje – vašinosi penkiolika žmonių. Sekmadienio pamaldose dalyvavo maždaug apie 60 žmonių.

Malonu buvo matyti būrelius žmonių vaikščiojančius "lietuviškais" laukais, lipančius į kalną, jieškančius pavėsio ar besikalbančius namų verandose.

Robertas Bratkauskas, draugų būryje, atšventė savo gimtadienį. Sekmadienio popietį, į sodybą užsuko Julija Jurgelevičiūtė su visa šeima ir Galinskai, iš Jundiai. Išgėrė kavos dalyvavę Šv. Mišiose, vėl iškeliavo toliau.

Be poilsio, gero oro ir gražios gamtos visi turėjo lietuvišką draugišką nuotaką. Sodyba pradeda realizuoti savo paskirtį.

Lituanika yra visų lietuvių.

ELEONORA TUMĖNAITĖ-SAVICKIENĖ mini savo gimtadienį šio mėnesio 17 dieną.

Ponia Eleonora, jos vyras – Juozas ir sūnus Algis yra ypatingai nusipelnę mūsų kolonijai, kaip tautinės spaudos bendradarbiai – adresų nurašyme, "ML" išsiuntinėjime ir išnešiojime.

Linkėdama gausios Visagalio palaimos savo bendradarbiams

"ML" redakcija – administracija

NAUJI LAIKAI – NAUJI ŽMONĖS

"ML" 36-to numerio įvadinio mintys yra vertos ypatingo dėmesio.

Nevienas atidus "ML" skaitytojas džiaugiasi prof. Rimgaudo Jūraičio lietuvių kalbos profesorišku mokėjimu ir išneštų sugestijų aktualumu.

"ML" skaitytojo pastaba

50 METŲ VEDYBINIO GYVENIMO SUKAKTIS

Kazys Skarupskas ir Marija Matuzonytė Skarupskienė švenčia savo aukštinį vedybinį jubiliejų.

Mišios bus atlaikytos šių metų rugsėjo mėn. 20 d. 10,30 val. Šv. Antano bažnyčioje, Jardim Sto. Antonio baire.

Mišias užsakė dukros Yolanda ir Ivone kartu su žentais ir anūkais.

Sveikinimai mūsų mielam bendradarbiui ir laikraščio platintojui p. Kazimierui ir poniai Marijai.

"ML" administracija

Šio ML numerio
GARBĖS LEIDĖJAS
KUN. STASYS MATUTIS, SDB

iš Kolumbijos

Daug nusipelnusiam Kolumbijos biednuomenei, "ML" patvariam skaitytojui ir rėmėjui ypatinga pagarba, padėka ir gausios Visagalio Palaimos linkėjimai,

ML administracija

VEIKLOS KALENDORIUS

Š.m. spalio 4 d., 3 val. p.p. PREL. P. RAGAZINSKO 50-MEČIO Šv. Mišios Zelinoje.

Po pamaldų, vyks pagerbimas Seselių Pranciškiečių salėje.

Š.m. spalio 10 d. JUBILIEJINĖ VAKARIENĖ.

Š.m. spalio 18 dieną PAVASARIO ŠVENTĖ Lituanikoje.

Š.m. spalio 25 dieną PAMALDOS UŽ LIETUVĄ su Santos vyskupu, Šv. Vincento bažnyčioje, São Vicente, SP.

Š.m. lapkričio 7 dieną L.SAJUNGOS 50-MEČIO VEIKLOS minėjimas.

PRISIMINKIME SAJUNGOS ALIANČA
JUBILIEJŲ

Lietuvių Sąjunga-Alianča ruošiasi iškilmingai paminėti savo 50 metų jubiliejų, š.m. lapkričio 7 d. – šeštadienį, 20 val. Rua Lituânia, 67, su įvairia programa.

Nepamirškite atsilankyti ir pagerbti tuos, kurie per 50 metų dirbo, drauge su mumis, lietuvišką kultūrinį darbą.

DIDELIS AČIŲ

klebonui kun. Juozui Šeškevičiui

p. Jonui Tatarūnui

poetui Klemensui Jūrai

Vyrų Brolijai

LKB-nės Chorui ir M.F. Girdauskui

Volungei

Rūtelei

Skautams

ir visoms-visiems, prisidėjusiems prie religiniai tautinės Šilinės šventės bei joje dalyvavusiems.

Išskirtina padėka p. Antanui Rudžiui ir kom. Meldučiu Laupinaičiui, perdažiusiems salę ir nors kiek sustiprinusiems jau visai išgverusias salės duris.

Šv. Kazimiero parapija

KVIETIMAS:

Š. m. Spalių mėn. 4 d. 8 val. ryto Šv. Kazimiero Parapijos koplyčioje, Moo-koje, bus aukojama šv. Mišių auka Inž. Kazimiero Audenio 30-tos dienos mirties paminėjimui. Kviečiame visus geros valios lietuvius pasimelsti už to pavyzdingo ir didelio patrioto vėlę, kuris taip begaliniai mylėjo savo Tėvynę ir mūsų koloniją.

Kapit. J. Čiuvinškas ir žmona Marija

KODĖL JIE, O NE MES? ...

Žinome, kad visur, didesnėse lietuvių kolonijose, apšiai rancasi įvairaus amžiaus pensininkų (aposentados).

Daug kur jie turi savo atskirus klubus, sąjungas, vienybes, būrelius. Jie būna įvertinti, panašiai – kaip šauliai, ir dėl savo bendravimo ir dėl tautinės – religinės veiklos išvystymo.

Dėl ko jie, o ne mes Sanpauliečiai, gali jaustis sau ir kitiems naudingi? Ar mes tokie atsilikę, susiskaldę, aptingę, kad gyvename tik sau patiems, kitiems nežinomi ir niekam nereikalingi?

Susitikti, pabendrauti, naujų pažinčių įsigyti, senas bičiulystes palaikyti – yra svarbu visiems, o taip pat ir mums lietuviams, ypač tiems – labiau tautiniai susipratusiems.

Mintis čia išnešta tikisi susilaukti, tokio ar kitokio atgarsio.

Kiekvienas yra laisvas pasisakyti už save ar pasitaręs su savo apylinkės pažįstamais. Tikėkimės, kad "ML" mielai talpins ir raštiškus pasisakymus tuo praktišku pensininkams reikalu.

Pensininkas

A "CORRIDA dos aposentados" é realizada anualmente entre Hollywood e Las Vegas. Este ano, a idade dos concorrentes – oito ao todo – varia de 60 a 74 anos.

Prémio para o primeiro colocado: um jantar oferecido pelos derrotados. No ano passado, o vencedor (de 65 anos) fez o percurso (cerca de 400 quilômetros) em 41 horas e 40 minutos...

FÁBRICA DE GUARDA - CHUVAS

Guarda Chuvas de todos os tipos, para homens, senhoras e crianças.

Mini-sombrinhas, tipo Italiano e Alemão.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Rua Coelho Barradas, 104 - V. Prudente - Fone: 274-0677

Res.: 274-4886